

[Aksel Møller.]

ligne Krigsforsikringsbidragene paa Landets Husejere. Jeg vil gaa ud fra, at det drejer sig om ca. 1 pCt. af Bygningsværdierne i København og en noget lignende Procent i Købstæderne. Jeg er ikke sikker paa, at man ikke ved Opkrævningen af dette Bidrag bliver nødt til at tage under Overvejelse, hvorvidt det skal kunne paalignes Lejerne. Vi har jo en Bestemmelse i Huslejeloven, som vi her har faaet forelagt paa ny, der gaar ud paa, at Skatter og Afgifter til det offentlige, saasom Kloakbidrag o. lign., kan paalignes Lejerne. I og for sig skulde man jo med en simpel Analogislutning kunne sige, at Krigsforsikringsbidragene er noget, der er paalagt af det offentlige, idet Bidragene er noget obligatorisk, de gælder for alle Ejendomme, og de er blevet til ved en Lov. Jeg tror, det vil være meget nyttigt at lære den højtærede Indenrigsministers Syn paa dette Spørgsmaal at kende. Jeg er selvfølgelig klar over, at hvis man kan naa frem til, at Krigsforsikringsbidraget skal udbredes over en større Gruppe af Befolkningen, saa maa der ogsaa deraf følge en lempeligere Afviklingsform, saaledes at der i mere udpræget Grad, end det plejer at være Tilfældet, tages Hensyn til Husejeren. Jeg skal ikke sige mere om dette, men kun henstille til den højtærede Minister at give Udtryk for sit Syn paa denne Sag.

Sammen med denne Sag behandler vi Lovforslag om Boliganvisning, baade Regeringsforslaget og det af det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansen m. fl. stillede Forslag. Paa mit Partis Vegne skal jeg udtale, at vi er rede til at støtte Regeringsforslaget. Derimod er vi ikke rede til at støtte det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansens Forslag. Vi er det ikke, fordi det efter vor Opfattelse betyder et umaadeligt Indgreb i bestaaende Kontraktforhold, saaledes som den højtærede Minister paaviste det, og fordi det derudover paa en højst uheldig Maade vil komme til at betyde en Ophobning af Familier. Naar Beboelseslejligheder skal kunne deles imellem flere Husstande, er det klart, at man derved kommer ind paa noget, som menneskeligt fører til de allerstørste Vanskeligheder. Det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansen har jo selv redegjort for disse Vanskeligheder efter Tur. Han har sagt, at det er ikke noget Ideal, der tilstræbes med dette Lovforslag; for saa vidt er jeg ganske enig med ham; men jeg tror ikke, det Maal, han vil opnaa med Lovforslaget, nemlig at flere Familier anbringes i een Lejlighed, vil føre til, at han kan anbringe dem under bedre Vilkaar ved f. Eks. at lade Beboelseslejlig-

heder med indtil 2 Beboelsesrum deles imellem flere Lejere. Jeg tror ikke, han vil opnaa, at de paagældende kommer til at leve under bedre Tilstande, end de lever i Dag. Han vil højst sandsynligt blot opnaa dette, at der er flere, der kommer til at leve under daarligere Tilstande, end de lever under nu. Dertil kommer, at selve Forslagets § 9 om, at man uanset modstaaende Aftaler mellem Udlejere og Lejere skulde være berettiget til at fremleje et eller flere Beboelsesrum, forekommer mig at være en meget vidtgaaende Bestemmelse, en Bestemmelse, som i og for sig kræver een afgørende Ting, for at man overhovedet kunde drøfte den, nemlig at det er Ejeren, der skal give Afkald paa Kontraktbestemmelsen i hvert enkelt Tilfælde, og at det er Ejeren, der maa skønne over, til hvem et Fremlejemaal finder Sted. Men selv om man gaar til disse Ændringer, er det alligevel saadan, at Bestemmelsens Sigte og Karakter ikke tiltaler mit Parti.

Helt urimeligt vilde det maaske ikke være at overveje en anden Ændring i Boliganvisningsloven. Det er i Øjeblikket saa tragisk, at hvor det drejer sig om samboende Søkende, er det i mere end eet Tilfælde hændt — jeg har i den Kommune, med hvilken jeg har at gøre, set flere saadanne Tilfælde —, at hvis den dør, som staar for Lejemaalet, har den anden Søster eller Broder mistet sin Lejlighed. Det er egentlig en umenneskelig Handling. Det drejer sig ofte om Søkende, der har levet sammen i mange Aar; pludselig falder den fra, som har underskrevet Kontrakten, og som er forpligtet i Henhold til Kontrakten, hvorefter den, som den paagældende har boet sammen med, staar paa Gaden. Hvis den højtærede Indenrigsminister har Tanke om at fremsætte Ændringsforslag under det Udvalgsarbejde, som jeg forstaar skal foregaa, var det maaske værd at tage dette menneskelige Synspunkt med i Overvejelserne og se, om man ikke kunde finde frem til, at den saaledes uheldigt stillede Søster eller Broder fik en Mulighed for at bevare Lejligheden.

Nu skal der altsaa være Udvalgsbehandling, og det vil vel ogsaa være rimeligt, at de Grupper af Befolkningen, som der her lovgives for, faar Lejlighed til, hvis de ønsker det, at henvende sig til Udvalget og gøre deres Synspunkter gældende dér. Det er saa mit Haab, at vi under det Udvalgsarbejde vil kunne finde frem til en Lov, som ikke er alt for meget præget af den Agitation, som omgiver hele denne Sag, og som fik det ærede Medlem Hr. Rasmus